

وزیر نفت اعلام کرد که فروش نفت کماکان در چهارچوب‌های پیشین ادامه دارد.

به گزارش اقتصادسراسرآمد، محسن پاک‌نژاد وزیر نفت در گفتگویی درباره وضع صادرات نفت خام با توجه به بدعهدی دشمن بیان کرد: از ابتدای معافیت‌های ۶۰ روزه تحریم‌های نفتی ایران که در بند دهم تفاهم‌نامه اسلام‌آباد ارائه شد، با توجه به سوابق بدعهدی آمریکایی‌ها بنا بر این گذاشتیم که همانند گذشته ساختارهای تحریمی را برای دوزدن، مقابله و بی‌اثر کردن محدودیت‌ها در حوزه تجارت نفت حفظ کنیم و آن را به‌رم نزنیم.

وی افزود: گذشت زمان هم پس از ۱۵ روز ثابت کرد که دشمن براساس سوابق بد خود با بدعهدی این بند را نقض کرد.

وزیر نفت تأکید کرد که فروش نفت ما کماکان در چهارچوب‌های پیشین ادامه دارد. پاک‌نژاد تصریح کرد: در طول مدت برداشته‌شدن محاصره تلاش کردیم حجم نفت قابل توجهی را به بیرون خط محاصره منتقل کنیم و اکنون سازوکارها به‌گونه‌ای است که همانند گذشته امکان فروش نفت را داریم.

آب تهران جیره‌بندی نمی‌شود. اگر مردم همکاری کنند

مدیرعامل شرکت آب و فاضلاب استان تهران با شاره به اینکه تاکنون هیچ برنامه‌ای برای نوبت‌بندی قطع آب نداریم گفت: پیش‌بینی می‌کنیم با همکاری مردم مشکلی در تأمین آب وجود نداشته باشد. به گزارش اقتصادسراسرآمد، علیرضا جزقاسمی، گفت: اگر بخواهیم آب شرب مردم استان تهران به صورت عادی تأمین شود، در ابتدای سال آبی (ابتدای مهر هر سال) باید پشت پنج سد استان تهران حدود ۸۵۰ میلیون مترمکعب آب ذخیره باشد، اما به دلیل بیش از پنج سال خشکسالی متوالی در ایران، ابتدای سال آبی فعلی یعنی مهر ۱۴۰۴، سدها فقط ۲۵۰ میلیون مترمکعب آب داشتند.

وی در پاسخ به این سوال که با وجود چنین آماری درحال حاضر شرایط تأمین آب چگونه است، گفت: با وجود آغاز سال آبی خشک، بارش‌هایی که در اواخر اسفند سال قبل، فروردین و اردیبهشت امسال رخ داد و همین‌طور با همکاری مردم هم اکنون سدها ۱۶۰ میلیون مترمکعب بیشتر از مدت مشابه سال گذشته آب ذخیره دارند، اما شرایط سفره‌های زیرزمینی همچنان خوب نیست.

مدیرعامل شرکت آب و فاضلاب استان تهران اظهار کرد: امسال با وجود افزایش ذخایر سدها نسبت به سال قبل گرمای هوا هم بیشتر شده به گونه‌ای که شب‌ها شاهد استفاده بیشتر از کولرهای آبی هستیم. جزقاسمی اعلام کرد: تاکنون هیچ برنامه‌ای برای نوبت‌بندی قطع آب نداریم و پیش‌بینی می‌کنیم با همکاری مردم در ماه‌های پیش رو مشکلی در تأمین آب وجود نداشته باشد.

وی از افزایش همکاری مردم در مصرف آب خبر داد و گفت: آمار مشترکان خوش‌مصرف در سه ماهه ابتدایی امسال نسبت به سال قبل، از ۲۹ درصد به ۵۴ درصد و مشترکان بسیار پر مصرف از ۸درصد به ۲ درصد رسیده است و باقی مشترکان در گروه پرمصرف‌ها قرار می‌گیرند.

با توجه به بررسی‌های صورت گرفته برخی مناطق در استان تهران دچار قطعی آب شده‌اند. بررسی علت این اتفاق نشان داد، با وجود اینکه شرایط سدهای استان تهران نسبتاً بهتر از پارسال است، اما با شروع قطعی‌های برق و به دنبال آن اختلال در شبکه توزیع آب، مصرف از مخازن ذخیره آب افزایش پیدا کرده و برخی مواقع فرصت کافی برای پرشدن مخازن وجود ندارد. همچنین قطعی برق باعث آسیب به پمپ‌های شبکه توزیع آب شده و وارد مدار کردن این پمپ‌ها زمان می‌برد.

نوع گاز ترکمنستان در این ترتیبات، گاز طبیعی خط لوله است؛ گازی که قابلیت ورود به شبکه انتقال و تحویل در چارچوب قراردادهای منطقه‌ای را دارد. مزیت اصلی ترکمنستان برای ایران، هم مرزی، سابقه همکاری، هزینه انتقال پایین‌تر نسبت به مسیرهای دوردست و امکان انعطاف در سوآپ است. در عین حال، حجم این همکاری‌ها هنوز با نیازهای بزرگ شبکه گاز ایران فاصله دارد و برای تبدیل شدن به یک راه‌حل مؤثرتر، نیازمند توسعه زیرساخت و ثبات در مناسبات قراردادی است.

در این میان، جمهوری آذربایجان نقش متفاوتی دارد. برخلاف تصور رایج، آذربایجان در چارچوب فعلی تأمین‌کننده اصلی گاز ایران نیست، بلکه عمدتاً طرف دریافت‌کننده گاز ترکمنستان از مسیر ایران یا بخشی از سازوکار منطقه‌ای سوآپ است. به بیان دیگر، در توافق سه‌جانبه، این ترکمنستان است که گاز را تأمین می‌کند و ایران نقش مسیر و متوازن‌کننده را دارد، در حالی که آذربایجان مقصد یا شریک سوآپ است.

البته آذربایجان به‌عنوان یک بازیگر مهم گازی منطقه و دارنده منابعی مانند شاه‌دیز، ظرفیت بالقوه ایفای نقش بیشتر در تجارت گاز پیرامون ایران را دارد، اما آنچه تاکنون در اسناد و توافقی‌های موجود برجسته بوده، نقش سوآپ‌پذیر و ترانزیتی این کشور است، نه صادرات مستقیم عمده به ایران. از همین رو، در ارزیابی نهایی باید میان «آذربایجان به‌عنوان بازیگر مهم بازار گاز منطقه» و «آذربایجان به‌عنوان تأمین‌کننده بالفعل ایران» تفاوت قائل شد.

در جمع‌بندی می‌توان گفت که اگر پرسش این باشد که کدام کشورها می‌توانند تأمین‌کننده گاز ایران باشند، پاسخ کوتاه این است: روسیه و ترکمنستان مهم‌ترین گزینه‌ها هستند و آذربایجان بیشتر نقش مکمل در سوآپ و ترتیبات منطقه‌ای دارد. روسیه از نظر حجم و اهمیت ژئوپلیتیکی، بزرگ‌ترین گزینه بالقوه است، اما هنوز با مرحله اجرای کامل فاصله دارد. ترکمنستان، در مقابل، گزینه‌ای عملیاتی‌تر و آزموده‌تر برای سوآپ و تأمین منطقه‌ای است و می‌تواند در کوتاه‌مدت نقش ملموس‌تری در تنظیم تراز گاز ایران داشته باشد. آذربایجان نیز در وضعیت فعلی، بیش از آنکه منبع اصلی تأمین باشد، بخشی از معماری سوآپ گاز در پیرامون ایران است.

در نهایت، آینده تأمین گاز ایران از خارج به سه عامل وابسته خواهد بود: اقتصاد قرارداده‌ها، توسعه زیرساخت انتقال و طراحی هوشمند دیپلماسی انرژی. اگر این سه متغیر به‌درستی مدیریت شوند، واردات و سوآپ می‌تواند نه نشانه ضعف، بلکه ابزاری برای تقویت امنیت انرژی، افزایش انعطاف شبکه و حتی توسعه تجارت منطقه‌ای گاز ایران باشد.

است؛ زیرا رقم ۵۵ میلیارد مترمکعب نباید به‌عنوان واردات قطعی و عملیاتی ایران تلقی شود. برخی گزارش‌ها همچنین به عدد ۳۰۰ میلیون مترمکعب در روز اشاره کرده‌اند که معادل بیش از ۱۰۰ میلیارد مترمکعب در سال است، اما این عدد بیشتر در سطح اظهارات و اهداف بلندمدت مطرح شده و نه در قالب یک قرارداد اجرایی نهایی.

از منظر فنی، گاز مسورد بحث در همکاری با روسیه، گاز طبیعی خط لوله است؛ یعنی گازی که پس از فرآورش و آماده‌سازی برای انتقال در شبکه سراسری عرضه می‌شود، نه LNG و نه گاز خسام میدان. مهم‌ترین ابهام در پرونده روسیه، مسیر انتقال و سرمایه‌گذاری زیرساختی است. در برخی اظهارات، مسیر دریای خزر مطرح شده و در برخی تحلیل‌ها نیز به لزوم ساخت یا تکمیل زیرساخت‌های جدید اشاره شده است.

در نتیجه، روسیه را باید تأمین‌کننده بالقوه بزرگ برای ایران دانست؛ کشوری که اگر موانع قیمت، مسیر، قرارداد و سرمایه‌گذاری حل شود، می‌تواند نقشی راهبردی در تراز گازی ایران ایفا کند. با این حال، در وضعیت فعلی، پرونده روسیه بیش از آنکه یک منبع عملیاتی تثبیت‌شده باشد، یک گزینه راهبردی در حال مذاکره است.

ترکمنستان و آذربایجان: محور فعال سوآپ در همسایگی ایران
در میان همسایگان ایران، ترکمنستان مهم‌ترین کشور دارای قابلیت بالفعل برای تأمین یا سوآپ گاز با ایران است. سابقه روابط گازی دو کشور به سال‌های قبل بازمی‌گردد و اگرچه این روابط در دوره‌هایی با وقفه و اختلاف مواجه شد، اما در سال‌های اخیر دوباره احیا شده است. مهم‌ترین چارچوب موجود، توافق سه‌جانبه ایران، ترکمنستان و جمهوری آذربایجان است که در نوامبر ۲۰۲۱ امضا شد. بر پایه این توافق، سالانه ۱.۵ تا ۲ میلیارد مترمکعب گاز ترکمنستان از مسیر ایران به آذربایجان سوآپ می‌شود و ایران بخشی از گاز یا منافع آن را به‌عنوان حق سوآپ و ترانزیت دریافت می‌کند. این الگو نشان می‌دهد که ترکمنستان برای ایران فقط یک همسایه گازی نیست، بلکه مهم‌ترین شریک عملیاتی در حوزه سوآپ به شمار می‌رود. در ژوئیه ۲۰۲۴ نیز قراردادی برای تحویل سالانه ۱۰ میلیارد مترمکعب گاز ترکمنستان امضا شد که قرار است معادل آن به عراق تحویل شود. بنابراین، این توافق نیز بیش از آنکه واردات مستقیم برای مصرف داخلی ایران باشد، یک تر تیب سوآپ منطقه‌ای محسوب می‌شود.

ترکمنستان و آذربایجان؛ محور سوآپ در همسایگی ایران

بررسی گزینه‌های تأمین گاز ایران از روسیه تا ترکمنستان و آذربایجان

گروه انرژی – محمدحسین سیف الهی مقدم
در شرایط ناترازی فصلی گاز، روسیه و ترکمنستان مهم‌ترین گزینه‌های تأمین یا سوآپ برای ایران‌اند و آذربایجان بیشتر نقش مسیر و طرف سوآپ را دارد.

واردات، سوآپ و استفاده از ظرفیت همسایگان برای تأمین پایدار گاز دوباره به یکی از محورهای مهم سیاست‌گذاری انرژی کشور تبدیل شده است. هرچند ایران از نظر ذخایر گازی در زمره بزرگ‌ترین دارندگان منابع جهان قرار دارد، اما محدودیت‌های زیرساختی، رشد مصرف داخلی، افت فشار در برخی میادین و نیاز به مدیریت بهتر شبکه انتقال موجب شده است که موضوع «تأمین گاز از خارج» دیگر صرفاً یک بحث مقطعی نباشد، بلکه به‌عنوان ابزاری مکمل در سید امنیت انرژی کشور مطرح شود.

در این میان، سه نام بیش از دیگران در کانون توجه قرار دارند: روسیه، ترکمنستان و جمهوری آذربایجان. با این حال، نقش این سه کشور یکسان نیست. روسیه در سطحی کلان، تأمین‌کننده بالقوه مستقیم با حجم‌های بزرگ به شمار می‌رود، اما توافقی‌های موجود با این کشور هنوز به مرحله اجرای کامل و قطعی نرسیده‌اند. ترکمنستان در عمل مهم‌ترین منبع بالفعل برای سوآپ گاز از مسیر ایران است و تجربه همکاری با تهران در این حوزه را دارد. آذربایجان نیز بیش از آنکه تأمین‌کننده اصلی گاز ایران باشد، در قالب ترتیبات منطقه‌ای، طرف دریافت‌کننده یا حلقه تکمیلی سوآپ محسوب می‌شود. از این رو، ارزیابی واقع‌بینانه ظرفیت هر یک از این سه گزینه، برای فهم آینده تجارت گاز ایران اهمیت اساسی دارد.

روسیه: گزینه بزرگ اما هنوز در مرحله تفاهم

روسیه از نظر حجم بالقوه، مهم‌ترین گزینه برای تأمین مستقیم گاز ایران محسوب می‌شود. در ژوئن ۲۰۲۴، گازپروم و شرکت ملی گاز ایران یک یادداشت تفاهم راهبردی برای بررسی و سازمان‌دهی عرضه گاز روسیه به ایران امضا کردند. این تفاهم‌نامه از همان ابتدا به‌عنوان یکی از مهم‌ترین تحرکات گازی ایران در سال‌های اخیر مطرح شد، زیرا از امکان اتصال ایران به منابع عظیم گاز روسیه سخن می‌گفت.

در ادامه، در اوایل ۲۰۲۵ گزارش شد که دو طرف بر سر تأمین سالانه ۵۵ میلیارد مترمکعب گاز روسیه به ایران به توافق کلی رسیده‌اند، اما قیمت نهایی و جزئیات اجرایی هنوز نهایی نشده بود. این نکته از نظر تحلیلی بسیار مهم

وزیر نیرو:

ساخت مسکن بدون پیش‌بینی آب و برق، چالش‌ساز شده‌است

وی همچنین تأکید کرد که اجرای طرح‌های ملی مسکن بدون پیش‌بینی زیرساخت‌های آب و برق، چالش‌های جدی برای کشور ایجاد کرده است.

به گزارش اقتصادسراسرآمد، عباس علی‌آبادی محمدصالح جوکار رئیس کمیسیون امور داخلی کشور و شوراه‌ا و جمعی از نمایندگان مجلس شورای اسلامی، مهم‌ترین مسائل و چالش‌های کشور در حوزه آب و برق را بررسی کردند. علی‌آبادی با اشاره به اینکه چالش‌های آب و انرژی محدود به ایران نیست، اظهار کرد: کشورهای منطقه از جمله افغانستان، پاکستان و ترکیه و حتی کشورهای توسعه‌یافته‌ای مانند آلمان نیز با مشکلات متعددی در حوزه آب و انرژی روبه‌رو هستند و مدیریت این چالش‌ها نیازمند برنامه‌ریزی مستمر است.

وی با اشاره به تأمین زیرساخت‌های طرح‌های ملی مسکن افزود: دولت لایحه‌ای را به مجلس ارائه کرده است که بر اساس آن، هیچ نقطه‌ای از کشور بدون هماهنگی با وزارت نیرو و شاهد بارگذاری جمعیتی نباشد. در برخی مناطق، ابتدا پروژه‌های مسکونی اجرا یا جمعیت مستقر شده‌اند، اما تأمین آب و برق آن‌ها از پیش پیش‌بینی نشده است.

وزیر نیرو با بیان اینکه امکان جبران برخی کمبودهای زیرساختی پس از اجرای پروژه‌ها وجود ندارد، تصریح کرد: در مناطقی مانند پردیس، منابع آب زیرزمینی وجود ندارد و تنها یک منبع محدود برای تأمین آب در اختیار است. امروز با پروژه‌هایی مواجه هستیم که به دلیل محدودیت منابع آب، امکان تکمیل و بهره‌برداری کامل از آن‌ها با دشواری همراه شده است. علی‌آبادی همچنین درباره تأمین مالی زیرساخت‌ها گفت: شرکت‌های زیرمجموعه وزارت نیرو بر مبنای درآمد و هزینه اداره می‌شوند و هر گونه تکلیف جدید باید همراه با پیش‌بینی منابع مالی باشد. واگذاری مسئولیت اجرای پروژه‌ها بدون تأمین اعتبار، امکان تحقق کامل برنامه‌ها را با مشکل مواجه می‌کند.

جنول ۵۶۴

فقی:

۱- دلشوره وبران شدن -مادر

عرب

۳- رمانی از هاروکی موراگامی،

۵-پوسنده‌ژاپنی -بخشی‌از

نستگه‌گولورش

۳-رود جاری در خراسان

شمالی -مرتب‌ه اجتماعی

۴-گهواره -نخ‌افتنی -ناتوانی

۵-فرمان‌های مغز را به

۶-نشانه جمع -نماد و نشانه-

۷-در نظر آوردن -مسیحی-

۸-بیهوده -علاج کردن-

۹-دوستی -ویروس مهلک

۱۰-غزای گیلانی بابادمجان-

۱۱-میگرن -لکارکننده

۱۲-نجات -حروف یکسان

۱۳-تیر آخسر آیات شعر -واحد

تداره‌گیری توان الکتریکی

۱۴-ازاوبه نیکی یاد می‌شود-

چین وچروک پوست -ایزارنجاری

۱۴-سفر دسته‌جمعی -

۱۵-من و شما -ترکیب گوگرد

۱۵-من و شما -ترکیب گوگرد

۱۵-من و شما -ترکیب گوگرد

۱۵-من و شما -ترکیب گوگرد

۱۵-من و شما -ترکیب گوگرد

۱۵-من و شما -ترکیب گوگرد

۱۵-من و شما -ترکیب گوگرد

۱۵-من و شما -ترکیب گوگرد

۱۵-من و شما -ترکیب گوگرد

۱۵-من و شما -ترکیب گوگرد

۱۵-من و شما -ترکیب گوگرد

۱۵-من و شما -ترکیب گوگرد

۱۵-من و شما -ترکیب گوگرد

۱۵-من و شما -ترکیب گوگرد

۱۵-من و شما -ترکیب گوگرد

۱۵-من و شما -ترکیب گوگرد

۱۵-من و شما -ترکیب گوگرد

۱۵-من و شما -ترکیب گوگرد

۱۵-من و شما -ترکیب گوگرد

۱۵-من و شما -ترکیب گوگرد

۱۵-من و شما -ترکیب گوگرد

۱۵-من و شما -ترکیب گوگرد

۱۵-من و شما -ترکیب گوگرد

۱۵-من و شما -ترکیب گوگرد

۱۵-من و شما -ترکیب گوگرد

۱۵-من و شما -ترکیب گوگرد

۱۵-من و شما -ترکیب گوگرد

۱۵-من و شما -ترکیب گوگرد

۱۵-من و شما -ترکیب گوگرد

۱۵-من و شما -ترکیب گوگرد

۱۵-من و شما -ترکیب گوگرد

۱۱-از مذاهب چهارگانه اهل سنت -

۱۲-رعایت کردن احترام دیگران -

۱۳-مؤسسه بولی -دامنه سبز کوه

۱۴-خوددستایی -سرپوش زلفه-

۱۵-تیمارگراسب -پرستار کودک-

تبعیدناپلئون

۱۱-از مذاهب چهارگانه اهل سنت -

۱۲-رعایت کردن احترام دیگران -

۱۳-مؤسسه بولی -دامنه سبز کوه

۱۴-خوددستایی -سرپوش زلفه-

۱۵-تیمارگراسب -پرستار کودک-

تبعیدناپلئون

۱۱-از مذاهب چهارگانه اهل سنت -

۱۲-رعایت کردن احترام دیگران -

۱۳-مؤسسه بولی -دامنه سبز کوه